

DEMOKRATISCH AKTIEKOMITEE VLAANDEREN (DAK), bundeling van Vlaamsgezinde progressisten in een eenheidsfront voor een links alternatief (maart 1967 – juni 1968).

Opgericht in het verlengde van de eerste studentenrevolte van 1966 rond 'Leuven Vlaams', de sociale beroering rond de mijnsluiting van Zwartberg en de anti-atoommarsen.

Initiatiefnemers en leden van het centraal bestuur waren studentenleiders (Gaby Vandromme, Paul Goossens), kopstukken van formaties zoals de Vlaamse Democraten (Antoon Roosens, Roger Bourgeois), de Socialistische Beweging Vlaanderen (Filip Polk, François Vercammen) en de Kommunistische Partij (Jef Turf, Jan Debrouwere), professoren en publicisten (Jaap Kruithof, Kerel Elnó) en vooruitstrevende leiders van pluralistische basisgroepen.

In zijn *Manifest* van 25 april 1967 sprak DAK zich uit voor tweeledig **federalisme**, planeconomie, ontzuiling, democratisering van de bedrijven en universiteiten.

Regionale en lokale afdelingen voerden actie rond fabriekssluitingen, tegen de volmachtenpolitiek van de regering-Paul vanden Boeynants en tegen de Vietnamoorlog. Door zijn radicaal-linkse opstelling kwam DAK in aanvaring met de traditionele V.B. belichaamd door het **Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen**.

Ideologische tegenstellingen tussen voor- en tegenstanders van een revolutionair-marxistische koers, geënt op de mei 1968-contestatie, leidden tot de ontbinding van DAK.

ROGER BOURGEOIS